

Assistentprojektet

Anden devaluering, januar 2008

Udarbejdet af Susanne Pihl Hansen

Lindevej 13
3500 Værløse

pihl-inklusive@mail.dk
www.pihl-inklusive.dk

home 4449 1380
mobil 2076 9617

cvr.nr 2901 3659

Indhold

INDLEDNING	3
Fokuspunkter for anden devaluering	3
SIDEN SIDST: OVERORDNET UDVIKLING I ASSISTENTPROJEKTET	5
DE OPSØGTE PIGER OG METODERNE	7
Assistenternes opsøgende indsats	8
De opsøgte pigers vurdering	11
Dilemmaer og udfordringer	13
ASSISTENTERNES UDBYTTE OG UDVIKLING	16
Facts om assistenternes ansættelser og nuværende situation	17
Assistenternes egne vurderinger	17
Dilemmaer og udfordringer	20
OPSAMLING OG PERSPEKTIVERING	23
Bilag 1. Om denne procesevaluering	25
Empiriliste til anden devaluering	26
Litteraturliste til anden devaluering	26
Bilag 2. Assistenternes aktiviteter, april-december 2008	27
Bilag 3. Skema til personlig handleplan for assistenterne	28
Bilag 4. Programteori, marts 2008	29

Indledning

I begyndelsen af 2007 igangsatte Pigegruppen i Saxogade Assistentprojektet, med økonomisk støtte fra Københavns kommune. Assistentprojektet er et metodeudviklingsprojekt og skal køre i en 3-årig periode, med opstart 1. januar 2007 og afslutning 31. december 2009.

Pigegruppen har ønsket, at Assistentprojektet bliver evalueret eksternt. Formålet med den eksterne evaluering er at opsamle, undersøge og dokumentere erfaringer fra og effekten af Assistentprojektet. Målet er, at erfaringerne løbende kan blive integreret i det videre arbejde i såvel Assistentprojektet som Pigegruppen. På den baggrund er det aftalt, at evalueringen skal have form som en procesevaluering, hvor der tre gange undervejs i projektførelsen evalueres på udvalgte problemstillinger. *(Mere herom i bilag 1)*

Første devaluering blev foretaget i perioden januar - april 2008, og satte fokus på følgende to problemstillinger: Rekruttering af assistenter fra Pigegruppen, og assistenternes forventninger og foreløbige erfaringer

Desuden blev baggrunden for Assistentprojektet grundigt gennemgået, da det er vigtigt for den samlede evaluering, at projektet bliver set i forhold til den kontekst, det indgår i, både i Pigegruppen, i Københavns Kommune og i det sociale arbejde som helhed. *(Læs mere: Assistentprojektet, første devaluering, april 2008)*

Denne rapport er det skriftlige resultat af anden devaluering.

Fokuspunkter for anden devaluering

Assistentprojektet er nu mere end midtvejs i projektførelsen. Siden sidste devaluering blev foretaget for knap et år siden, er der sket en stor udvikling med projektet, fra at være i en opstartsfasen med al den usikkerhed og nytænkning, der hører med her, til nu at være solidt plantet midt i den konkrete afprøvning og udførelse af projektidéen.

På den baggrund har evaluator – i tæt samråd med Pigegruppen – valgt at sætte fokus på følgende to problemstillinger i den anden devaluering:

1. De opsøgte pigers oplevelser af assistenterne og af de anvendte metoder i det opsøgende arbejde:

Assistentprojektets primære mål var at ansætte assistenter til at opsøge/opsuge piger med misbrugsproblemer i alderen 13-18 år, der ikke nås af det etablerede system. Siden sidste devaluering har der været stor fokus på det opsøgende/opsugende arbejde, og Pigegruppen har fået kontakt til flere nye piger, der enten er kommet ind i Pigegruppen eller er blevet hjulpet videre til andre tilbud. Det er derfor interessant at se nærmere på, hvordan disse piger selv har oplevet at blive opsøgt af assistenterne, og hvilke metoder assistenterne har benyttet til at få kontakt med pigerne:

- Hvordan opleves det at blive opsøgt af en assistent?
- Hvad er de synlige konsekvenser af, at blive opsøgt af en anden (blot lidt ældre) pige, der arbejder som assistent?

- Har assistenterne nogen andre metoder end medarbejderne i Pigegruppen?
Hvilke metoder – og hvordan bruger de dem?

2. Assistenternes udbytte og udvikling i og efter Assistentprojektet:

Et andet vigtigt mål med Assistentprojektet – og et gennemgående tema i alle tre devalueringer – er assistenternes udvikling i og efter Assistentprojektet. Især er det interessant at se på hvordan assistenterne selv oplever udbyttet og udviklingen, dels ved at afdække deres forventninger til assistentrollen ved opstarten, og dels ved at undersøge, hvordan de selv vurderer forløbet, når de har afsluttet ansættelsen:

- Hvordan opleves det at være assistent?
- Hvilket personligt, fagligt, socialt, andet udbytte opnås ved at være assistent?
- Hvilken betydning har det for assistenternes videre adgang til arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet?

Derudover vil anden devaluering samle op på de større ændringer/udviklinger, der er sket med projektet siden sidste devaluering.

Anden devaluering har primært været baseret på interviews med assistenter, både nuværende og forhenværende, samt med piger, der er blevet opsøgt af assistenterne. Derudover er projektmedarbejderen blevet interviewet og relevant skriftligt materiale er blevet inddraget, herunder udviklingsskemaer, referater, logbøger m.m. fra det daglige arbejde i Assistentprojektet.

Devalueringen er foretaget i perioden september 2008 til januar 2009.

Siden sidst: Overordnet udvikling i Assistentprojektet

Første devaluering bar præg af, at den blev foretaget forholdsvis tidligt i projektforsløbet. Projektet havde været i gang et lille års tid, men som med alt andet projektarbejde havde perioden været præget af praktisk planlægning og arbejdet med at konkretisere og omforme den oprindelige projekt-idé til praksis. Første devaluering blev derfor i høj grad en beskrivelse af udgangspunktet for projektet og af forventningerne til projektets resultater, både set ift. de enkelte assistenter og mere overordnet (se *programteori, bilag 4*).

Fra første devaluering blev afsluttet april 2008, til den anden devaluering blev påbegyndt i september/oktober 2008, er der sket en markant udvikling i Assistentprojektet. Assistentprojektet befinder sig nu i 'arbejds- og afprøvningsfasen'. Der er kommet ro på de mange praktiske udfordringer, som prægede projektet i den første periode. Det andet hold assistenter har afsluttet deres ansættelse, og tredje hold assistenter er blevet ansat. Piger, der er blevet opsøgt af assistenterne er blevet/er ved at blive integreret i Pigegruppen, eller er blevet hjulpet videre til anden relevant støtte.

I den første del af projektforsløbet var Assistentprojektet noget særligt, et projekt i projektet, men med tiden er projektet tilsyneladende blevet en mere integreret del af Pigegruppens tilbud. Lederen af Pigegruppen og projektmedarbejderen fremhæver især følgende ændringer, som betydningsfulde for Assistentprojektets udvikling (*Møde med Pigegruppens leder Gyda Heding og projektmedarbejder Cathrine Ivara Nyholm, sept. 2008 samt interview med projektmedarbejder Cathrine Ivara Nyholm, nov. 2008*):

Aspirantbegrebet er droppet.

Efter sidste følgegruppemøde i april 2008 blev det tydeligt for medarbejderne, at begrebet skabte mere forvirring end det gavne. Begrebet var svært at arbejde med i dagligdagen, og det gjorde aspiranterne til en lille udvalgt klan, der – som de eneste – havde en chance for (måske!) at blive assistenter. Rent konkret endte ingen af de tre piger, der var aspiranter i foråret 2008, med at blive assistenter. Det var der forskellige årsager til, men primært at pigerne ikke følte sig parate, eller at de ikke blev vurderet som parate af medarbejderne.

Projektmedarbejderen forklarer, at muligheden for at blive assistent nu er bredt ud til alle:

"Vi anerkender alle piger, der har lyst til at blive assistent. Men jeg bruger det også åbent. Siger for eksempel: 'Du er min frivillige assistent i det her, ikke?' På den måde gør vi det også lidt mere hyggeligt, sjovt og meget mere naturligt."

Projektmedarbejderen understreger dog samtidig, at hun også er meget tydelig om hvad det kræver at blive assistent. Bl.a. har hun overfor en pige, der har ytret ønske om at blive assistent, men som samtidig ved flere lejligheder har talt nedværdigende om andre piger i Pigegruppen, gjort klart, at det kræver en anden måde at tale på: Hendes opgave som assistent ville være at bakke pigerne op og ruste dem til at være klar til det, de skal – ikke at nedgøre dem.

Denne mere åbne tilgang til assistentrollen passer, iflg. projektmedarbejderen, også bedre ind i Pigegruppens pædagogik og tilgang til pigerne. Assistentprojektet er derved blevet en mere levende organisme i Pigegruppen.

Set udefra (med evaluatorens øjne) kan beslutningen om at droppe aspirantbegrebet også ses som et resultat af, at selve assistentrollen er blevet mere tydelig for alle, både for

medarbejdere og for piger. Der er derfor ikke længere brug for den mellemstation, som aspirantrollen udgjorde, på vej op til assistentrollen.

Der afholdes fælles personalemøder mellem assistenter og pædagoger

Siden sommeren 2008 er der blevet afholdt fælles personalemøder med jævne mellemrum. Møderne giver både assistenterne og pædagogerne mulighed for at drøfte dagligdagen og få en bedre forståelse for hinandens arbejde – og til at få luft for eventuelle frustrationer. Møderne bliver også fremhævet af flere assistenterne som meget givende. Projektmedarbejderen fremhæver, at det også har lettet hendes arbejde, forstået på den måde, at hun ikke længere i helt samme grad skal bære kommunikationen mellem assistenter og pædagoger. På det fælles personalemøde er der mulighed for en direkte kommunikation, og her kan alle byde ind. Derved bliver Assistentprojektet i højere grad alles projekt, selv om projektmedarbejderen selvfølgelig stadig har en særlig rolle, hvor hun skal have det store overblik og sørge for at der bliver hevet i de rette tråde.

De nye assistenter er hurtigere kommet ind i det hele

Det er både lederens og projektmedarbejderens vurdering, at de nye assistenter er kommet hurtigere ind i arbejdet og rollen som assistent, bl.a. af ovenstående grunde, men også – og måske især – fordi både projektmedarbejderen og de øvrige medarbejdere i Pigegruppen er blevet klarere på, hvad Assistentprojektet går ud på, og dermed også er blevet meget tydeligere i deres forventninger til pigerne.

Set udefra har det formentlig også spillet ind, at projektmedarbejderen siden sidste følgegruppemøde har afholdt egentlige ansættelsessamtaler med de nye assistenter. Og at hun – i tæt samarbejde med assistenterne – har udarbejdet personlige handleplaner, hvor både pigens egne og Pigegruppens forventninger og mål for en ansættelse som assistent er blevet tydeliggjort. (Se bilag 3)

Pigerne i Pigegruppen er mere positive overfor projektet

Generelt er det både lederens og projektmedarbejderens vurdering, at de øvrige piger i Pigegruppen er blevet mere positive overfor Assistentprojektet, og at pigerne ser lidt op til assistenterne. Projektmedarbejderen forklarer det med, at Assistentprojektet i begyndelsen var noget uklart for de øvrige piger – og måske kan have virket en smule skræmmende. Derved opstod der en vis modstand og negativitet omkring projektet blandt nogle af de andre piger.

Projektmedarbejderen vurderer, at assistentrollen er blevet både mere tydelig og attraktiv for de øvrige piger. Flere af de nuværende piger har således givet udtryk for at de gerne selv vil være assistenter, når de bliver lidt ældre – assistentrollen kan for nogle måske ligefrem blive en gulerod, de vil stræbe efter. En af de piger, som selv er blevet opsøgt af en assistent, udtrykker det således:

”Og hvis det er, at vi stadig har Assistentprojektet, når jeg bliver 18, så siger de [medarbejderne], at så kan vi godt snakke om at jeg også bliver assistent hernede. Men først skal jeg selvfølgelig ud af alt, hash og alt det der, og være kommet helt på rette vej. Jeg har sagt til dem: Den dag, jeg fylder 18, så lægger jeg alt fra mig. Eller: Et halvt år før, så lægger jeg alt, sådan at jeg kan få lov til at blive assistent. Jeg er Cathrines ’lille hjælpeassistent’ hernede, for når hun er alene hernede, så hjælper jeg hende.”

Tre af assistenterne er begyndt på en mentoruddannelse

Tre af assistenterne begyndte i sommeren 2008 på De 4 Årstiders et-årige mentoruddannelse. Det er endnu for tidligt at vurdere den konkrete betydning for de tre assistenter og for Assistentprojektet. Men det er projektmedarbejderens vurdering, at uddannelsen er et vigtigt input til assistenterne, da Assistentprojektet kun har begrænsede midler til uddannelse og kompetenceudvikling af assistenterne.

De opsøgte piger og metoderne

Det overordnede mål med projektet, og samtidig også en væsentlig forventning hos Københavns Kommune, var, at assistenterne skulle prøve at få fat i unge piger ml. 13-18 år, med misbrugsproblemer, som det etablerede system ikke uden videre ville kunne få fat i på andre måder. Det konkrete mål var, at hver assistent skulle få fat i tre piger, der enten skulle hjælpes ind i Pigegruppen eller have hjælp til at finde et andet/mere relevant tilbud. Samtidig skulle assistenterne bidrage til, at en større gruppe unge, via oplæg m.m., ville få kendskab til Pigegruppen som mulighed. *(Se bilag 4. Programteori)*

I projektbeskrivelsen for Assistentprojektet blev assistenternes arbejdsopgaver beskrevet som tredelt: Assistenterne skulle udføre 'opsøgende gadeplansarbejde', 'relationsarbejde' og samtidig fungere som 'støtteperson' for piger, der fx havde brug for ekstra støtte til at blive integreret i Pigegruppen. Fokus i første del af Assistentprojektet var primært på relationsarbejdet og funktionen som støtteperson, mens der tilsyneladende var brug for lidt mere tilløb til at få gang i det opsøgende gadeplansarbejde. *(Se Assistentprojektet, første devaluering)*

De første assistenter og projekt-medarbejderen brugte dog også en del tid på at gøre Pigegruppen og tilbuddet om rådgivning kendt blandt målgruppen, ved bl.a. at uddele flyers og fortælle om Pigegruppen på Christiania og i diverse ungetilbud. Desuden deltog assistenterne aktivt i formidlingen af Pigegruppens arbejde, bl.a. som oplægsholdere for andre piger og for medarbejdere, der arbejder med unge piger. Indsatsen resulterede i flere kontakter med piger, bl.a. et par piger, der havde brug for en kortere rådgivning, men gav ikke direkte nye piger i Pigegruppen. En af assistenterne formåede, ved hjælp af chatroom på internettet, at skabe kontakt med en pige, som hun kendte fra sit private netværk. Pigen blev efter en kortere motivationsperiode tilknyttet Pigegruppen.

I anden del af Assistentprojektet har assistenterne udført opsøgende arbejde i udvalgte boligområder, og deres arbejde har i skrivende stund resulteret i kontakter med flere piger, hvoraf to allerede benytter Pigegruppens tilbud fast, mens et par stykker mere muligvis er på vej.

Samtidig er arbejdet med at gøre Pigegruppen og tilbuddet om rådgivning kendt blandt målgruppen fortsat, og har også resulteret i et par kontakter, hvoraf en pige nu er fast tilknyttet Pigegruppen. *(Se bilag 2 for oversigt over assistenternes arbejdsopgaver)*

Indtil videre kan det altså konstateres, at i alt fire piger i løbet af 2008 er begyndt at komme fast i Pigegruppen, som direkte eller indirekte konsekvens af assistenternes indsats. En af disse piger har primært haft brug for råd og vejledning og er ikke fast tilknyttet, dvs. med en økonomisk bevilling fra socialforvaltningen. De øvrige tre piger er. Dertil har ca. 12 piger 'plus det løse' modtaget rådgivning om hvordan og hvor de kan få hjælp til konkrete problemstillinger i Pigegruppen.

I skrivende stund er mindst et par piger på vej ind i Pigegruppen, eller vil have behov for hjælp til at finde et andet tilbud. De har indtil videre (i skrivende stund) kun været forbi en enkelt gang eller to, eller har mødtes med assistenterne udenfor Pigegruppen, fx på en café eller i lokalområdet.

Assistenternes opsøgende indsats

Metoderne til at få kontakt med piger i målgruppen og vejene ind i Pigegruppen er dog ret komplekse. Der kan ikke, på baggrund af de foreløbige erfaringer, udformes én simpel formel, for hvordan assistenterne bedst muligt får kontakt med piger i målgruppen og derefter får de relevante piger ind i Pigegruppen. Det kan illustreres ved at se på nogle af de piger, der er blevet opsøgt. (I skemaet skelnes mellem de metoder, der er benyttet i kontaktskabelsen og i motivationsfasen, fordi der kan være forskel. I mange tilfælde vil der dog ikke kunne laves en helt klar og entydig adskillelse):

Assistent	Metode(r) i kontaktskabelsen	Metode(r) i motivationsfasen	Resultat
Assistent 1 og 2	Oplæg for gruppe af piger om Pigegruppens arbejde og deres egne livshistorier	Efterfølgende henvender en pige sig til Pigegruppen for at få råd og vejledning	Henvist videre til anden relevant hjælp
Assistent 2	Får kontakt til pige via chatroom på internet. Har i forvejen kendskab til pigens problemer fra sit private netværk	Bruger chatroom, sms m.v. til at motivere pigen til at komme i Pigegruppen. Mødes med pigen på Hovedbanen og følger hende i Pigegruppen. Assistent 3 kobles på pigen i den første tid for at sikre en god indgang til Pigegruppen	Pigen er nu fast tilknyttet Pigegruppen
Assistent 2 og 3	Besøger ungetilbud for at dele flyers ud. Hører om pige, som efterfølgende bliver kontaktet af Cathrine. I forvejen har en anden voksen i Pigegruppen hørt om pigen.	Assistent 3 tilknyttes pigen i en indkøringsfase for at hjælpe pigen med at blive integreret i Pigegruppen	Pigen er nu fast tilknyttet Pigegruppen
Assistent 4 og til dels assistent 5	Har kendskab til pige fra sit eget lokalområde. Kontakter pigens mor og får derigennem kontakt med pigen.	Mødes med pigen flere gange i lokalområdet, bl.a. sammen med assistent 5, og får også besøg af pigen hjemme hos sig selv. Pigen indvilger i at besøge Pigegruppen og bliver hentet af Cathrine	Pigen er nu fast tilknyttet Pigegruppen
Assistent 4 og 5	Får kontakt til pige, der er veninde til ovennævnte pige. Bor i samme lokalområde.	Mødes med pigen et par gange i lokalområdet, og pigen følger med ind i Pigegruppen, sammen med veninden	Pigen kommer nu jævnligt i Pigegruppen og har fået hjælp og støtte. Hører dog ikke til Pigegruppens målgruppe.
Assistent 5	Er i familie med pige og har derfor indgående kendskab til hendes problemer	Tager pigen med i Pigegruppen	Får rådgivning i Pigegruppen, men bliver ikke tilknyttet, da hun hører til i anden kommune
Assistent 4 og 5	Har fået kontakt med 4-5 piger ved at opsøge dem i lokalområdet	Arbejder på at få pigerne med i Pigegruppen, bl.a. ved at mødes med pigerne på café. Assistenterne bliver løbende sparret på opgaven af Cathrine	Det formodes, at 1-2 af pigerne muligvis kan profitere af Pigegruppens tilbud eller i hvert fald har brug for råd og vejledning

NB. Kun piger, der fysisk har været i Pigegruppens lokaler i Saxogade er medtaget i oversigten. Dvs. piger, der har fået råd og vejledning på stedet, fx på Christiania, er ikke fremgår af oversigten.

Skemaet viser, at der gennem den seneste periode, siden sommeren 2008, har været større fokus på det opsøgende arbejde, forstået som kontakt på gadeplan med piger i målgruppen. Men også at opsøgende arbejde i denne traditionelle forstand ikke er eneste vej til kontakt med målgruppen. Også opringninger til allerede kendte piger, oplæg, besøg

på steder for unge, uddeling af flyers m.m. kan virke som direkte/indirekte 'reklame' for Pigegruppens tilbud, og dermed have en opsøgende/opsugende effekt. Sammenholdes ovenstående skema med interviews med de opsøgte piger, assistenterne og projektmedarbejderen, er især følgende af betydning for hvordan nye piger kan opsøges til Pigegruppens tilbud, altså hvilke metoder der kan benyttes for at få fat i målgruppen:

Personlige relationer mellem assistenter og piger letter vejen ind

Der er ingen tvivl om, at de personlige relationer mellem assistenterne og de piger, der bliver opsøgt, er af stor betydning. Det letter kontaktskabelsen med nye piger, og det letter vejen ind i Pigegruppen, at en ældre pige, måske én, de i andre sammenhænge har set op til, siger god for Pigegruppen:

*Hvad var det, der gjorde, at du gik med assistenten ned i Pigegruppen?
"Fordi [assistenten] har hjulpet mig lige siden den dag, jeg lærte hende at kende. Hun har hjulpet mig gennem alt. Alt, hvad jeg kom ud for, der stod hun der. Og hun vidste til sidst ikke, hvad hun skulle stille op med mig. Så snakkede hun ikke med mig i et par år og så hørte hun hvilket miljø, jeg var kommet ud i nu, og at det var blevet sværere og sværere at komme ud af. Så sagde hun: 'Kom lad mig hjælpe dig – jeg ved, at du ikke vil være inde i det miljø.' For hun kender mig så godt, og så fik hun mig ud af det."
Jeg synes stadig det lyder utroligt, at du bare gik med hende?
"Det er fordi jeg har så meget tillid til hende. Og jeg kan snakke med hende om alt. Hun har været den søster, jeg bare ikke havde på det tidspunkt. Der stod hun som reservesøster for mig. Så jeg gjorde bare, som hun sagde. Hun sagde, at det kunne hjælpe mig, fint, så prøver jeg det."*

En anden opsøgt pige giver dog udtryk for, at hun var noget skeptisk overfor assistenten i begyndelsen, selv om hun kendte assistenten fra tidligere. Hun troede ikke rigtig på, at assistenten virkelig havde forandret sig så meget. Hun kendte hende som en pige, der altid kom op at slås og som røg for meget hash, og havde svært ved at tro på, at hun nu arbejdede for kommunen:

"Først skulle jeg lige komme mig over, at hun arbejdede i kommunen nu! Jeg troede aldrig, at [assistenten] ville blive sådan noget, for da hun var på min alder, var hun ret vild."

Relationen mellem assistent og den opsøgte piger kan tilsyneladende, i hvert fald til en vis grad, bæres videre. Både til medarbejderne i Pigegruppen, der allerede er kommet et skridt tættere på ved at assistenten har sagt god for dem, men også overfor den opsøgte piges veninder. Flere af de piger, der har fået hjælp i Pigegruppen, er veninder til andre opsøgte piger.

Assistenterne har meget forskellige forcer – og det præger metoderne

At lave opsøgende arbejde, dvs. at henvende sig til personer som man formoder måske har brug for hjælp, men som ikke har bedt om ens kontakt, vil være krævende for de fleste. Men for især de to sidst ansatte assistenter har kontakten til andre piger tilsyneladende været helt ligetil. En af pigerne forklarer, at hun primært laver opsøgende arbejde de steder, hun selv opholdt sig meget, da hun var yngre, og beskriver hvordan hun gør det på denne måde:

"Så der kommer jeg bare og siger: 'Må jeg tale med jer?' Nogle gange tror de, jeg laver sjov med dem. Så griner de først af det, for de plejer at se mig som den der lort, der løber rundt og laver alt muligt – så de griner af mig og spørger: 'Mener du virkelig det?' 'Ja, jeg arbejder for Københavns Kommune i Pigegruppen', og så fortæller jeg dem om Pigegruppen. Så vil de ikke tro det, og så viser jeg dem papirerne, flyers og sådan noget, så siger de: 'Nej, det lyder som en god idé – kan du så hjælpe os?' Så forklarer jeg dem, hvad Pigegruppen er, og hvis de har nogen problemer, så siger de: 'Jeg har nogle problemer.' Så siger jeg: 'Du kan komme med mig ned om torsdagen og så kan du se, hvad det er.' Og så tager Cathrine eller nogen af de andre [pædagoger i Pigegruppen] dem, og så går jeg videre..."

Et par af de andre assistenter har primært udført mere indirekte opsøgende arbejde, fx i form af oplæg, uddeling af flyers og ved at besøge andre ungetilbud. Den ene af assistenterne vurderer selv, at hendes største force som assistent var at holde oplæg for andre unge – en vurdering, der deles af projektmedarbejderen:

"Jeg kunne se, når hun var ude og holde oplæg om de ting, hun rigtig gerne ville, så følte hun sig virkelig som den voksne kvinde ved siden af de her yngre piger. Hun kunne referere til dét hun kendte noget til. Det var rigtig meget hende."

Den anden assistent fremhæver selv, at hun var bedst til at være sammen med pigerne – og hun fik da også flere opgaver, hvor hun skulle været tæt på udvalgte piger for fx at støtte dem i at blive godt integreret i Pigegruppen:

*Hvad har du været god til i arbejdet som assistent, synes du selv?
"At være hernede og være sammen med pigerne og komme tættere på pigerne og have taget initiativ til en masse nye idéer og forslag. Dét, jeg har kunnet bidrage til pigerne med, er, at jeg har været samme sted som dem, og at det sagtens kan lade sig gøre at komme dertil hvor jeg er nu, også selv om jeg kun er 21. at de her mål og de her drømme, man kan have – de kan godt lade sig gøre, selv om man sidder et sted, hvor det hele ser kulsort ud."*

Selv om de to sidstnævnte assistenter altså ikke har udført opsøgende arbejde i traditionel forstand, dvs. på gadeplan, har også de med deres metoder formået både at skabe kontakt til nye piger og at motivere dem til at ville modtage hjælp/blive i Pigegruppen.

Når metoderne i det opsøgende arbejde i Assistentprojektet skal vurderes, er det derfor nødvendigt at se det i sammenhæng med de særlige forcer som hver enkelt assistent har med sig/udvikler undervejs.

Tæt sparring og coaching fra medarbejderne er nødvendig

Uanset hvilken metode, den enkelte assistent har haft sine forcer i, har alle assistenter fået/bedt om tæt sparring og coaching fra projektmedarbejderen eller en af de andre pædagoger i Pigegruppen.

Behovet har været forskelligt hos de forskellige assistenter: Et par af assistenterne har fået systematisk sparring, ved at mødes fast med projektmedarbejderen en gang om ugen for at drøfte sidste uges arbejde og planlægge næste uges arbejde. For de andre assistenter er sparringen blevet givet ad hoc, når der var behov for det, eller på personalemøderne, hvor både assistenter og pædagoger deltog. En af assistenterne fremhæver, at den løbende sparring har givet hende en større pædagogisk indsigt i metoderne:

"(...) hvis noget har undret mig, og så har jeg henvendt mig til en af de andre pædagoger, og jeg har så spurgt hvorfor, og de har fortalt mig sådan og sådan, altså givet mig lidt større indsigt i pædagogikken bag."

Det er projektmedarbejderens vurdering, at netop sparringen af assistenterne er utrolig vigtig, ikke bare for assistenternes skyld, men i høj grad også for resultatets skyld. Målet er jo ikke bare at opsøge en masse piger, men at opsøge de rette piger, dvs. de piger, som ingen andre får fat i, og som har brug for hjælp i form af Pigegruppens tilbud (eller anden relevant hjælp). Og samtidig er det også nødvendigt at give de opsøgte piger den nødvendige tid til at blive integreret i Pigegruppen – også selv om det kan tage lang tid. I denne proces, motivationsprocessen, kan assistenternes bidrag også være en stor force, selv om selve kontaktskabelsen er vel overstået. Forventningerne til assistenternes opsøgende indsats – og dermed til Assistentprojektet – er blevet tydeligere for projektmedarbejderen:

"Det er ikke længere bare én stor ballon: Så kan vi tage sammen ud at holde oplæg og dele lidt flyers ud her og der. Det er blevet tydeligere for mig at se hvilke forcer de forskellige assistenter har. Og jeg er selvfølgelig også åben overfor hvad pigerne godt kunne tænke sig at blive udfordret i eller har lyst til at prøve af."

De opsøgte pigers vurdering

Tre af de piger, der er blevet opsøgt af assistenter, har sagt ja til at blive interviewet til denne devaluering. Det giver et noget spinkelt grundlag at analysere og vurdere på. Der skal derfor tages et vist forbehold overfor det følgende. Når det er sagt, er det alligevel interessant at høre, hvordan de tre opsøgte piger har oplevet deres kontakt med assistenterne.

Største force er, at assistenten selv har været en vild pige

Der er enighed blandt alle tre piger om, at assistenternes største force er, at de selv er piger, der – for ganske nylig – har været ude i nogle af de samme problemer, som pigerne nu er ude i. En af pigerne forklarer kort og præcist, hvad en assistent er, på følgende måde:

"Det er en ung, der er blevet lidt ældre. De har været igennem nogle ting, som vi er igennem nu, og så kan de jo bare hjælpe os på den måde. De har selv været ude i det miljø. Og vi kender også nogle af de samme mennesker."

Netop assistenternes personlige erfaringer som 'vild pige' gør hende troværdig – når altså den første skepsis over, at assistenten nu er ansat i Københavns Kommune, har lagt sig (jævnfør opsøgt piges bemærkning i forrige afsnit). En af pigerne forklarer, at assistenten brugte sig egen erfaring med at få hjælp fra Pigegruppen til at få pigen til at henvende sig i Pigegruppen:

"Hun sagde, at hun var assistent hernede, og at hun var kommet ud af det miljø, hun havde været i (...) Hun sagde: 'Prøv at hør her: Jeg kom ud af det – de hjalp mig videre i livet. Prøv at komme herned. De kan også hjælpe dig!'"

Assistenternes erfaringer som 'vild pige' gør dem også til gode rollemodeller. En af pigerne, der selv mener, at hun har rykket sig meget, siden hun begyndte at komme i Pigegruppen, lægger det meste af æren på assistenterne, fordi de har vist, at det kan lade sig gøre:

"De har været et rigtigt godt eksempel. Det kan godt være, at de lige på et tidspunkt ikke har været de bedste eksempler, men de fik deres lærestreg og kom videre, så nu hjælper de også os andre videre."

Anderledes end at blive kontaktet af en voksen

For alle tre piger var det af stor betydning, at det var en lidt ældre pige, der kontaktede dem. Især den ene pige fremhæver at det var både godt og anderledes end at blive kontaktet af en voksen. Pigen har tilsyneladende ikke haft særlig gode oplevelser med pædagoger eller med voksne i det hele taget, og pigen ville ikke – i hvert fald ikke sådan uden videre – været gået med en voksen i Pigegruppen.

"[Assistenterne] kan få os ud og få et normalt liv. For de hjælper jo os ud af det. I stedet for, at man bare bliver mødt af en pædagog, og får at vide [slår over i ærkekøbenhavnsk accent]: 'Aj, men det har vi lært på pædagogkursus, ikk'" Så er det federe, når folk selv har været ude i det, og de så kan fortælle os: 'Prøv at hør, hvor det der havner henne.' De ved, hvad der kan ske, og hvem man skal lege med, og hvem, man ikke skal lege med."

På spørgsmålet om hun i det daglige kan mærke forskel på assistenter og pædagoger i Pigegruppen, svarer pigen, at de voksne pædagoger er mere travle og har mere stress på.

Assistenterne har mere tid til at sidde og snakke. Og så er assistenterne åbenbart også lettere at forstå:

"Jeg synes, at nogen af pædagogerne bruger sådan nogle professor-ord. Det har jeg lagt rigtig mærke til. Altså, hvad de ikke kan af ord. Jeg kan ikke engang udtale deres ord. Nogen gange forstår jeg ikke halvdelen af deres professor-ord, som de sidder og skriver og sådan noget."

Også pædagogerne hernede?

"Ja, de er altså også rigtig gode til det. De skriver virkelig sådan nogle romaner, hvor vi bare ikke forstår halvdelen af dem. Der er [assistenterne] mere sådan, at de kan godt skrive på vores måde, så vi alle sammen kan følge med i, hvad der står. Så man kan meget se forskel på deres breve. Og på hvordan de er og hvordan de taler. For assistenterne, de kan jo godt tale samme sprog som os, hvor pædagogerne, de bruger sådan nogle bestemte ord, og de må ikke bande og jeg ved ikke hvad, ligesom vi andre gør. Der kan man bare mærke forskellen."

For de to andre piger havde det også betydning, at den første kontaktskabelse skete gennem en tidligere vild pige, men nu hvor de er kommet ind i Pigegruppen er det ikke længere af betydning.

Fortrolighed med en assistent?

De tre piger vurderer fortroligheden med assistenterne forskelligt – hvilket formentlig også hænger sammen med, at det er forskellige assistenter, de har haft kontakt med.

To oplever af pigerne betragter åbenlyst de assistenter, de blev opsøgt af (de kender ikke de andre assistenter), som lidt ældre veninder, der ikke er anderledes end dem selv. De taler med assistenterne som veninder, lige som de taler med de andre piger i Pigegruppen. Og hvis de har problemer eller har brug for en mere fortrolig snak, henvender de sig til pædagogerne.

Den tredje pige fortæller, at hun oplever en særlig fortrolighed med de assistenter, hun har mødt. I starten tænkte hun ikke så meget over forskellen, men det gør hun nu:

"Assistenterne, de er sådan mere at de går over til os og snakker. De kommer mere over til os, end at vi behøver at komme over til dem og fortælle dem, hvis vi har det dårligt. Det er jo ikke altid, at man fortæller det, altså, man prøver at skjule det. Men dér kan assistenterne godt gennemskue det. Jeg ved ikke, hvordan de gør det. Men de kan altid komme ind på os, de kan altid få os til at snakke."

Hvordan kan det være?

"Ja, jeg finder heller aldrig ud af det. Men det er nok det der med at vi har noget tilfælles. Vi har været ude i det samme. Og du er kommet videre, og det er jeg ikke."

Men så er assistenterne altså heller ikke bedre eller mere anderledes...

Især for en af pigerne var det vigtigt i interviewet at antyde, at der ikke var så stor forskel på hende selv og assistenterne.

"Altså, de er ikke anderledes end os. De er ligesom os, de er bare blevet assistenter. For [assistent] har jo også været sådan en, hvor det har været gang i den. Anderledes, eller ikke anderledes, men sådan en problempige, og så er hun så blevet assistent. Ja, jeg ved faktisk ikke, hvorfor hun er blevet assistent. Jeg synes ikke rigtig, at det sker nogen ting, bare fordi de er blevet assistenter. Det er det samme, for de er jo de samme personer.(...) Men nogen af dem er jo heller ikke helt kommet ud af problemerne, vel?!"

Måden, pigen omtalte assistenterne på, kunne godt indikere, at der lå noget andet og mere personligt bag. Men det kan også hænge sammen med, at de to nuværende assistenter måske primært bruger deres assistenttimer på at lave opsøgende arbejde, dvs. udenfor Pigegruppen. På spørgsmålet om assistenterne laver noget andet i Pigegruppen end pigen selv gør, svarer hun da også:

"Ja, selvfølgelig, de hjælper mere til i Pigegruppen, ordner papirer og sådan noget. Og så [assistent], hun skal jo hele tiden søge efter andre, der også har problemer. Og det er hun god til, for hun kender jo også folk udefra. Og hun kender os, så hun ved også, at der er rigtig mange piger, der har brug for hjælp."

Dilemmaer og udfordringer

Interviewene med de opsøgte piger, assistenterne og projektmedarbejderne peger på, at der kan være en række udfordringer eller dilemmaer i assistenternes opsøgende indsats. De kan formentlig ikke undgås, og nogle af dem må nok siges at være iboende et projekt som Assistentprojektet, men det er nødvendigt løbende at forholde sig til dem i det daglige arbejde.

Alderens betydning

På den ene side bliver assistenternes alder, altså at de jo bare er lidt ældre end pigerne, fremhævet som positivt. På den anden side kan netop den lille aldersforskel også have en negativ betydning.

De to sidst ansatte assistenter er fx kun lige fyldt 18 år, og befinder sig dermed aldersmæssigt ret tæt på nogle af de piger, som de selv har opsøgt. Det kan være én af forklaringerne på, at et par af de opsøgte piger giver udtryk for, at de ikke kan mærke den store forskel på dem selv og assistenterne. Omvendt medgiver begge piger, at dét, at assistenterne selv var unge, havde betydning i kontaktskabelsen.

De tre første assistenter var lidt ældre, hhv. 20, 20 og 22 år, ved ansættelsen. Men i hvert fald én af assistenterne, der i en periode var assistent på en gruppe af de ældste piger, oplevede det som ret svært at være så tæt på pigerne aldersmæssigt:

"Nogle af de store piger hernede, har jeg også festet med på et tidspunkt. Ikke sådan rigtigt, men et par gange eller tre, og så er det altså lidt nederen at sidde og være voksen overfor dem, hvis man har været skæv sammen med dem og sådan noget."

Privat eller professionel relation

Kontakten til flere af de opsøgte piger er sket på baggrund af assistenternes kendskab til pigerne fra deres private netværk. Dét fremhæver både de opsøgte piger og assistenterne som en stor force, men det kan også sætte den enkelte assistent i en knibe. For ét er at bruge sin private relation til pigen i kontaktskabelsen, noget andet er om denne relation skal/kan fortsætte ind i Pigegruppen, hvor assistenten er ansat og derfor forventes/selv ønsker at have en mere professionel relation til pigen.

For to af assistenterne var/blev det et problem. Den ene assistent var, allerede inden hun tog kontakt til pigen, klar over, at det kunne blive et problem for hende, hvis pigen efterfølgende opfattede dem som tætte veninder. Derfor kunne assistenten i samarbejde med de andre assistenter og projektmedarbejderne på forhånd aftale, at en anden assistent blev koblet på pigen, så snart hun var kommet ind i Pigegruppen. Koblingen til den anden assistent lykkedes rigtig godt, og der opstod derfor ikke problemer, som fx kunne have medført at den første assistent havde måttet sige direkte fra overfor pigens ønske om at blive veninder.

Den anden assistent oplevede, at relationen til en af de piger, hun opsøgte, var meget svær at håndtere. Den opsøgte pige tog tit hjem til assistenten, ringede til hende og brugte hende i det hele taget som veninde. Men assistenten ønskede ikke at deres forhold udviklede sig til et venindeforhold, så hun blev nødt til at sige fra.

"Jeg kendte hende, da hun var mindre, og da jeg begyndte at arbejde her, og hun begyndte at komme her, så... hun tog mig lidt ligesom om jeg var hendes veninde. Hun tog mig ikke som en voksen. Og hun tog hjem til mig, men jeg arbejdede her, og hun kom her som pige, og vi er ikke på samme alder, men hun troede stadig... Jeg vidste ikke hvordan jeg skulle sige det til hende, altså hvordan jeg skulle adskille mit arbejde og det kendskab jeg havde til hende. Men jeg vidste ikke rigtig hvordan jeg skulle sige det, fordi jeg ville ikke såre hendes følelser. Så det var rigtig hårdt."

Hvad gjorde du så?

"Jeg snakkede med Cathrine om det, og så fik jeg råd fra Cathrine, og så tog jeg mig sammen og så sagde jeg det til hende: 'Det går ikke.' Hun følte, at jeg skulle særbehandle hende frem for de andre, fordi jeg havde kendt hende i lang tid. Men så sagde jeg til hende: 'Det her er mit arbejde, og jeg er rigtig glad for det, og jeg synes, du er en meget sød pige, og det er ikke fordi jeg ikke kan lide dig. Men vi skal have nogle grænser. Du skal ikke bare komme hjem til mig, når det passer dig, for jeg går også i skole, og jeg har også et arbejde at passe' (...). Så blev hun lidt ked af det, men sagde. 'Jeg forstår dig godt.'"

Assistenterne gør dét, de er bedst til – er det altid godt nok?

Assistenterne gør dét, de er bedst til, på den måde de bedst kan. Det har betydet, at der i én periode var mere fokus på at holde oplæg og skabe relationer med piger i Pigegruppen, mens fokus i en anden periode var på opsøgende gadeplansarbejde i udvalgte boligområder. Sådan må det nødvendigvis være, når udgangspunktet er vidt forskellige assistenter med vidt forskellige forcer og interesser.

Iflg. projektmedarbejderen er både hun og de øvrige pædagoger i Pigegruppen blevet meget mere opmærksomme på assistenternes forskelligheder og også på at afpasse deres forventninger – og deres støtte – til assistenterne efter disse forskelligheder.

Men assistenternes indsats må selvfølgelig hele tiden holdes op imod Assistentprojektets overordnede mål – og imod Pigegruppens grundlæggende værdigrundlag og pædagogik. Og det må løbende vurderes om der er nogen misforhold.

For eksempel er det vigtigt, at assistenterne ikke bare opsøger piger for at opsøge. De skal have et særligt fokus på piger, som er indenfor målgruppen. Ikke nødvendigvis kun på Pigegruppens specifikke målgruppe, men piger, der har brug for hjælp, og som man ellers ikke ville kunne få fat i. Konkret har det fx vist sig at én af de opsøgte piger, som nu kommer fast i Pigegruppen, ikke er helt så belastet som resten af målgruppen. Hidtil har Pigegruppens erfaring været, at piger, der ikke rigtig hørte til i Pigegruppen, af sig selv meldte sig ud igen. I interviewet med projektmedarbejderen udtrykker hun bekymring for om det også vil ske i dette tilfælde, for pigen er meget glad for at komme i Pigegruppen og har også fået hjælp og støtte til nogle konkrete problemer, fx til at komme ind i et teaterprojekt. I interviewet med pigen, der foregik 1½ måned senere, var det dog tydeligt, at pigen selv var (blevet) klar over, at hun ikke hørte til i Pigegruppen. Men hun er stadig glad for at komme dér, fordi flere af hendes veninder er fast tilknyttet Pigegruppen:

"Jeg har heller ikke de helt store problemer, sådan som de andre har. Mit problem er, at jeg går sammen med nogen, der har problemer, men jeg kommer selv fra en perfekt familie, eller hvad man skal sige, så jeg har ikke rigtig nogen grund til at gå dér."

Projektmedarbejderen peger desuden på, at det er vigtigt at holde fast i Pigegruppens pædagogik og tankegang om at give sig god tid til at lære de nye piger at kende for at kunne hjælpe dem bedst muligt:

"Men assistenterne er jo kun ansat i 4 måneder ad gangen, de kan jo ikke nå at gøre det på samme måde. Så den der ro, der også skal på: 'Nu bruger du de næste 5 uger på at hænge ud med den her pige' – den er ikke rigtig på plads... Men samtidig behøver den måske heller

ikke samme plads, fordi assistenterne allerede kender pigen gennem netværket, så på den måde er vi måske allerede 10 skridt fremme? Men det er en balancegang!”

Ovenstående eksempler viser, at projektmedarbejderen – og de øvrige pædagoger i Pigegruppen – løbende må forholde sig til de problemstillinger, der dukker op ved ansættelsen af assistenter. Der findes ikke én standardløsning. Som projektmedarbejderen selv siger, er det blot vigtigt at huske på, at der er en grund til, at pigerne er blevet ansat som assistenter og ikke som pædagogmedhjælpere.

Hvem egner sig til at blive assistent – og hvad nu hvis...?

Rekrutteringen af assistenter er en vigtig del af Assistentprojektet, og for både lederen og projektmedarbejderen er det klart, at der skal stilles særlige krav til de piger, der bliver ansat som assistenter. Pigerne skal bl.a. have vist, at de har rykket sig og have stoppet deres misbrug. (Se programteorien i bilag 4) Men selv om kriterierne for at blive assistent er tydelige for medarbejderne – og selv om de bliver meldt klart ud i Pigegruppen – kan der alligevel opstå misforståelser. Eller uenigheder i vurderingen. Både en af assistenterne og en af de opsøgte piger giver i hvert fald udtryk for, at de ikke er helt enige i alle udnævnelser, og giver derfor følgende råd til Pigegruppen:

”Jeg synes, de skal være opmærksomme på dét med at ansætte nogle, der lige er fyldt 18 år og som stadig render rundt med dem fra Pigegruppen af. Der har jeg haft det en smule svært med [assistent], for jeg synes jo ikke hun er særlig moden.”

”De [medarbejderne i Pigegruppen] burde bare tænke over hvem de ansatte som assistent. For fx [assistent] – det er ikke fordi jeg har noget imod hende, men hun har ikke ændret sig særlig meget. Nogle gange sker der fx stadig kaos i hendes liv. Og så spiller hun måske hellig nede i Pigegruppen. Så de bør overveje, hvem de ansætter som assistenter. For nogen vil jo også bare gerne have arbejdet for at kunne blive ved med at komme i Pigegruppen og så for at tjene pengene selvfølgelig.”

Igen kan der selvfølgelig ligge meget andet – og personligt – bag disse to udsagn. Men det indikerer alligevel, at det kan være en hårfin balance at udvælge piger til assistenter. Hukommelsen vil ofte være kort: Det vil være de nuværende assistenter, der vil tegne projektets succes – eller det modsatte – hos de øvrige piger i Pigegruppen. Og der kan hurtigt opstå nidkærhed eller misundelse. Én af pigerne peger fx på, at der kan komme surhed blandt de øvrige piger, hvis de oplever det som uretfærdigt, hvis ikke også de kan blive assistenter:

”Og jeg talte lige med [anden pige] om det, og hun sagde til mig, at hvis de sagde nej til hende, så ville hun blive rigtig sur. Så det er et problem for os andre – for hvis vi får et nej, når vi bliver ældre, så er det bare sådan: ’Aj, hvorfor må de så?’”

Endelig vil en løbende udfordring i hele projektforløbet naturligvis være: Hvad nu hvis det viser sig, at assistenten alligevel ikke har rykket sig nok? Eller hun falder i vandet undervejs?

Assistenternes udbytte og udvikling

Assistentprojektets sekundære, men også meget betydningsfulde mål var, at assistenterne gennem ansættelsen ville opnå en positiv personlig udvikling og få relevant erhvervs erfaring, der kan bruges til at komme ud på arbejdsmarkedet eller i gang med en uddannelse. Samtidig var det forventningen, at Assistentprojektet også kunne være en sluse ud af Pigegruppen – og som sideeffekt: give assistenterne en mulighed for at sige tak for hjælpen til Pigegruppen. (Se bilag 4. Programteori)

Et gennemgående tema i procesevalueringen er derfor at undersøge assistenternes udvikling i og efter Assistentprojektet: Hvad har været særligt betydningsfuldt og givende ved at være assistent, og hvilket udbytte har forløbet (foreløbig) givet assistenterne?

I den første devaluering var fokus af gode grunde primært på forventningerne til assistenternes udbytte og udvikling. På det tidspunkt havde kun én assistent været igennem et ansættelsesforløb, og de to næste assistenter var lige blevet ansat. I denne devaluering er datagrundlaget en smule større: Tre assistenter har afsluttet deres ansættelser, mens to pt. er ansat, den ene med ½ års anciennitet. Det er derfor muligt at gå lidt mere i dybden på assistenternes udbytte af ansættelsen og udvikling gennem projektforløbet.

Projektmedarbejderen vurderer, at de assistenter, der foreløbig har været igennem Assistentprojektet har haft et stort udbytte af ansættelsen. Nogle af målene er svære at måle, fx om assistenterne har fået mere selvværd, men overordnet set er der for projektmedarbejderen ingen tvivl om, assistenterne har løftet sig, i hvert fald på kort sigt:

”Men om det er noget, der cementerer sig, altså om deres opfattelse helt reelt har rykket sig i det lange løb, det vil jeg ikke kunne sige. Men de løft, de har fået, vil uden tvivl komme til at rykke ved noget, sætte sine spor. De har gjort sig nogle erfaringer og tanker om sig selv, så de nu er mere rustede til fremtidige opgaver.”

Denne procesevaluering foregår, mens Assistentprojektet kører, og vil derfor ikke kunne undersøge/dokumentere assistenternes udbytte/udvikling på længere sigt. Det er dog hensigten, at assistenterne vil blive interviewet (mindst) to gange hver: I begyndelsen af ansættelsesperioden og umiddelbart efter at ansættelsen er ophørt. På den måde vil det være muligt i hvert fald at se nærmere på udbyttet/udviklingen på kortere sigt.

Desuden er Assistentprojektets skriftlige dokumentation blevet brugt som baggrundsviden for evalueringen. Her er især assistenternes udviklingsskemaer af stor betydning for dokumentationen af assistenternes udvikling og udbytte: I den første projektperiode blev hver assistent bedt om at udfylde et forventningsskema, da de blev ansat som assistenter. Forventningsskemaet var udarbejdet af projektmedarbejderen og var et arbejdsredskab (et statement), sådan at assistentens udgangspunkt og forventninger kunne fastholdes og bruges undervejs. Siden forrige devaluering har projektmedarbejderen brugt et handleplansskema til løbende at drøfte assistenternes mål og udvikling. (Se bilag 3) Handleplansskemaet bliver udfyldt første gang ved ansættelsen og bliver herefter evalueret og evt. revideret sammen med assistenten midtvejs og som afslutning på hele ansættelsesforløbet.

Både forventningsskemaerne og handleplansskemaerne er selvfølgelig et meget personligt skema og redskab for den enkelte assistent. Skemaerne vil derfor primært blive

brugt som baggrundsviden for evaluatoren og ikke direkte i den følgende analyse. I stedet vil assistenternes egne vurderinger og forklaringer fra interviewene blive brugt. (NB. Den første assistent, hvis ansættelse udløb i februar 2008, er ikke blevet interviewet til denne devaluering.)

Facts om assistenternes ansættelser og nuværende situation

Siden projektet startede har i alt fem assistenter været ansat i projektet, to af dem er stadig (i skrivende stund) ansat. Arbejdstiden har gennemsnitligt været 5-15 timer/uge. De tre første assistenter har alle været ansat i to perioder, i alt mellem 7-10 måneder, en af ansættelserne blev dog afbrudt før tid af personlige grunde. De har alle tre fast arbejde. Én er i dag ansat i Pigegruppen som pædagogmedhjælper. Nedenstående skema giver et overblik over de vigtigste facts om de fem assistenters ansættelse og situation i dag:

Assistent	Ansættelsesperiode	Situation i dag
1 22 år ved ansættelse	Primo 2007 – februar 2008 10 timer/uge I alt 10 måneder, inkl. én forlængelse	Ansats som pædagogmedhjælper i Pigegruppen, 10 timer/uge Har derudover fast arbejde andetsteds, 37 timer/uge Plan/drøm: At blive pædagog
2 20 år ved ansættelse	Februar – september 2008 10 timer/uge I alt 7 måneder, inkl. en forlængelse. Ansættelsen blev afbrudt før tid af personlige grunde	Ansats i butik, fuld tid Kommer stadig i Pigegruppen indimellem, hvis hun har behov for en snak Plan/drøm: Tidligere at arbejde med børn og unge, nu at få en uddannelse indenfor skønhed og pleje
3 20 år ved ansættelse	Februar – november 2008 15 timer/uge I alt 10 måneder, inkl. én forlængelse	Ansats i specialinstitution, fuld tid Kommer stadig i Pigegruppen, som ulønnet frivillig. Plan/drøm: At blive pædagog og arbejde indenfor specialområdet
4 18 år ved ansættelse	Juli 2008 – februar 2009 10 timer/uge I alt 7 måneder, inkl. én forlængelse	Pt. ansats i Assistentprojektet 10 timer/uge Har ved siden af gået på grundforløb på SOSU-uddannelse, men er nu stoppet. Plan/drøm: At blive socialrådgiver
5 18 år ved ansættelse	Oktober 2008 – januar 2009, bliver forlænget 5 timer/uge	Pt. ansats i Assistentprojektet 5 timer/uge Påbegynder HF aug. 2009 Plan/drøm: At arbejde med mennesker med problemer

Assistenternes egne vurderinger

Interviewene med de fire assistenter fandt sted i oktober-december, dvs. at to af assistenterne på interviewtidspunktet netop havde afsluttet deres ansættelse, én havde været ansat i 5 måneder, mens den sidste var blevet ansat kort forinden (sidstnævnte havde dog været frivillig assistent i et par måneder, hvor hun havde hjulpet en anden assistent med at lave opsøgende arbejde). De fire assistenters forudsætninger for at vurdere deres egen (foreløbige) udvikling og udbytte er derfor vidt forskellige. Alligevel går nogle temaer igen i assistenternes vurderinger. (Hvis det skønnes nødvendigt vil der i det følgende blive skelnet mellem de to 'gamle' assistenter, som har afsluttet deres ansættelse, og de to nuværende assistenter.)

Fagligt udbytte

Alle fire assistenter havde ved ansættelsen i Assistentprojektet et ønske/en drøm om at arbejde på det sociale område, som pædagog, socialrådgiver eller lignende. Assistentrollen blev derfor også en mulighed for at afklare, om arbejdet var noget for dem,

eller om de hellere skulle prøve noget andet. Én af de 'gamle' assistenter fortalte i interviewet, at hun nu ikke længere havde lyst til at arbejde på det sociale felt. Det skyldtes primært nogle helbredsmæssige grunde, men hendes lyst til at få en uddannelse var blevet forstærket, nu blot inden for et andet felt:

Hvis jeg møder dig om 5-10 år, hvor er du så henne?

"Jamen, jeg håber, at jeg har fået en uddannelse. Det er i hvert fald dét, jeg ser allermost frem til, at jeg har en uddannelse. Men der er lang vej, for jeg har ikke gået i skole. (...) Jeg tænker bare rigtig meget på, at jeg gerne vil have en uddannelse. Jeg tænker meget på, at jeg bare gerne vil have et rigtigt liv. Det er faktisk dét."

De tre andre assistenter gav i interviewene også udtryk for, at de fortsat meget gerne ville have en uddannelse, og alle tre mente, at de ville have taget én uddannelse indenfor det sociale område indenfor de næste 5-10 år. En af dem uddyber:

"Jeg ved ikke helt, hvad det er [jeg skal være]. Altså, jeg ved at jeg vil være pædagog, men hvad det er jeg helt præcist vil arbejde med, det ved jeg ikke. Jeg skal ud og prøve masser af forskelligt af (...) Men jeg ved, at jeg vil være indenfor specialområdet."

På spørgsmålet om, hvad de har lært på det faglige plan, viser assistenternes svar, at de har fået nogle konkrete erfaringer om det pædagogiske arbejde i praksis:

"Jeg synes, jeg har lært at komme tættere ind på mennesker på sådan en måde, hvor de får lyst til at fortælle noget. Altså, ikke bare en måde, hvor man går direkte hen og siger: 'Du fortæller mig lige det og det og det.' Men hvor de selv snakker med én, stille og roligt. Hvor man kommer ind på mennesker."

"Vi er ligesom de voksne, der arbejder her. (...) Det er ligesom de voksne her, hvis vi brændte dem af eller ikke er kommet. Det prøver vi jo også selv nu, så vi kan se, hvordan det er at være de voksne."

Pædagogerne i Pigegruppen har løbende givet sparring til assistenterne, både i dagligdagen og på det fælles personalemøde. Det har været en god hjælp og støtte for assistenterne, men det har også været lærerigt for assistenterne at kunne observere og følge pædagogernes eksempler i praksis:

"Jeg lærer også mange ting af dem [pædagogerne]. Jeg lærer noget af den måde, de tager tingene på. For eksempel har jeg lært, at når jeg bliver sur, så skal jeg have tålmodighed, så skal jeg lukke lidt af og så gå ud og tage en smøg og være afslappet, og så komme tilbage igen. Det er noget, jeg har hørt og set selv, så den synes jeg er meget god. Også hvis en pige gør dig sur, så skal du sige det til de andre, altså medarbejderne, så vi kan snakke om tingene, og så du kan få det ud. Så de kan give dig nogle ordentlige idéer til hvordan du kan tage det næste gang."

Endelig er det også af stor betydning for assistenterne, at de får en konkret erfaring at sætte på deres CV:

"Det er en rigtig god ting at have på sit CV, og det giver større muligheder – i hvert fald for sådan en som mig, der har pletter på straffeattesten – at jeg kan komme og sige, at jeg har været hos kommunen. De har sagt ja til mig. Så vil det kunne være en anbefaling af hende her pigen, hun er god nok – og så får man lige som en ny chance."

Personligt udbytte

Hvad den enkelte assistent har fået ud af at være ansat som assistent på det personlige plan er selvfølgelig individuelt. De fremhæver dog alle, at det har været givende for dem at dele deres erfaringer som vild pige med andre, som oven i købet har set ud til at kunne bruge erfaringerne:

"Det, jeg synes har været rigtig rart, har været at give noget af én selv. (..) At kunne dele mine egne erfaringer – det har været lækkert. Og at der har været nogen, der har kunnet tage imod det. Det synes jeg har været dejligt."

De to 'gamle' assistenter har – forståeligt nok – lidt nemmere ved at sætte ord på deres personlige udbytte. De har haft længere tid til at kapere deres oplevelser og erfaringer, end de to nuværende assistenter, som jo er midt i det hele. Begge assistenter fortæller, at de selv føler, at de er blevet modnet gennem erfaringerne som assistent, og at de er blevet lidt klogere på dem selv. Det er dog også tydeligt, at der er sket andre ting i deres liv det forløbne år, som har spillet ind i modningsprocessen.

Nogle af erfaringerne vil formentlig også først over tid – og måske først i dialog med andre – lagre sig som positive erfaringer. For eksempel fortalte den ene 'gamle' assistent, at en af hendes værste oplevelser som assistent var, at hun endte med at springe fra en tur til udlandet med Pigegruppen i absolut sidste øjeblik (dagen før og pr. sms). Det var et stort nederlag for hende. Hun følte, at det gik ud over resten af hendes tid i Assistentprojektet, og mener at det formentlig var stærkt medvirkende til at hun stoppede før tid:

"Det synes jeg, var en rigtig ærgerlig situation. Det ødelagde også rigtig meget for mig. Jeg har det meget med, at når jeg begår én fejl, så kan det hele være lige meget."

Men beslutningen kan faktisk også vendes om og ses som en meget moden beslutning. Hendes begrundelse for at melde fra var nemlig, at hun ville have været en belastning for pædagogerne, der var med på turen, snarere end en hjælp:

"Jeg skrev til [medarbejder], at jeg var rigtig ked af det, men at jeg ikke kunne tage med. Og det havde igen noget at gøre med, at jeg ikke havde det godt, og ikke kunne tage hjemmefra. For jeg ville have haft lige så meget brug for støtte som de andre piger havde, og det ville have været et ekstra arbejde."

Direkte adspurgt svarer assistenten først, at hun ikke har ændret sig så meget, men kommer alligevel frem til at, der nok – trods alt – er sket en hel del med hende alligevel:

"Så der er ikke noget, der har ændret sig siden sidst... Andet end at jeg måske er blevet en smule ældre... Og at jeg har fundet ud af, at der er hjælp at hente... Og at det er ok at være ked af det... Og at gå fra et arbejde, på den måde jeg har gjort, og så alligevel komme tilbage og sige hej."

En måde at blive færdig med Pigegruppen på – måske

En af forventningerne til Assistentprojektet var, at det ville være en måde at blive sluset ud af Pigegruppen på. For begge de to 'gamle' assistenter er der ingen tvivl om, at ansættelsesforløbet også har haft den effekt, i større eller mindre grad. Den ene 'gamle' assistent kommer fortsat i Pigegruppen ind imellem bl.a. for at få hjælp til at skrive ansøgninger. Hendes egen begrundelse er, at hun fortsat har brug for hjælp til nogle ting, og så er det bare rart at komme:

"Det er så lækkert henede. Selv om man er 21, kan man stadig komme hened og være 12 år."

Den anden 'gamle' assistent er meget afklaret med, at hendes tid i Pigegruppen nu er ved at være slut. Assistentprojektet har været med til at få bearbejdet nogle ting for hende, men nu stopper en epoke:

"Det har været rigtigt givende for mig at se det hele [hendes eget liv og tid i Pigegruppen] udefra. Det har været en god afslutning, synes jeg selv. (..) Jeg synes, for mig personligt og i min proces, har det været rigtig godt at få set alt det her udefra og se metoderne. Det har også på en eller anden måde gjort, at jeg har fået bearbejdet en masse ting, fra alle de år, jeg har gået i Pigegruppen."

Betyder dét, at du er færdig med Pigegruppen nu?

"Ja, det er jeg jo i en eller anden forstand. Men som sagt står døren jo altid åben, og jeg ved da, at jeg da stadig vil komme herved og dele mine glæder og sorger. Og det er da også her jeg skal ned og vise mit barn, når jeg engang får et barn. Og jeg vil da også kikke ind og sige hej, hvis jeg er lige i nærheden. Men forløbet det stopper ligesom nu her."

Og er du ok i maven med det?

"Ja, det er jeg nu. Men det er også fordi jeg har fået så meget andet ind i mit liv, at det er okay. Hvis jeg ikke havde haft det, så tror jeg, det ville være rigtig svært for mig nu."

Assistenten peger dog med sit udsagn på en meget vigtig pointe: At Assistentprojektet ikke alene kan sikre en god afslutning på en piges tilknytning til Pigegruppen. Det er nødvendigt at kunne sætte noget andet i stedet for dét, hun har fået ud af at være tilknyttet Pigegruppen. For en af de nuværende assistenter er et liv uden Pigegruppen således svær at kapere – i hvert fald på nuværende tidspunkt:

Hvad ville være det værste, der kunne ske, mens du var assistent?

"At jeg blev fyret. Det ville ikke være særligt godt. Det ville jeg ikke have det godt med overhovedet. Fordi jeg tror, det er mere sådan personligt. Det er jo ikke et almindeligt arbejde. det er jo et sted, jeg altid har kommet, så hvis jeg blev fyret, ville jeg tænke: 'Aj, skal jeg så komme igen? Nej, nej, jeg skal aldrig komme igen!'"

Hvad ville være det bedste, der kunne komme ud af at være assistent?

"At jeg hele tiden ville kunne arbejde her – så længe jeg ville. Der er selvfølgelig et tidspunkt, hvor jeg ikke kan arbejde her mere, men jeg vil gerne arbejde her længere."

Dilemmaer og udfordringer

Lige som i forrige devaluering, peger assistenterne på, at der også har været nogle udfordringer ved at være assistent. Også projektmedarbejderne har oplevet, at det indimellem har været særdeles krævende at være sparringspartner og projektleder for assistenterne.

Igen må det konstateres, at der ikke er én løsning på problemstillingerne. Det er nogle udfordringer og dilemmaer som er indbygget i Assistentprojektet, men som det selvfølgelig er nødvendigt løbende at være opmærksomme på og diskutere.

Udfordrende at være 'en mellemting'

Især har det for alle fire assistenter – i større eller mindre grad – været en udfordring at skulle gå fra at være pige i Pigegruppen til at være assistent i Assistentprojektet, med alt hvad det indebærer. Det har været en udfordring, fordi relationerne til hhv. de andre piger og pædagogerne bliver påvirket af det, og fordi de selv har ændret position.

"Dét, der har været rigtig svært for mig, har været at skelne mellem at være voksen og at være barn, altså én af pigerne. Fordi man er dér midt imellem. Så mange gange er det lidt svært, synes jeg, at være en del af pigerne, og så alligevel ikke. For man skal alligevel holde hovedet koldt (..) Det er meget svært at have været en del af dem og så lige pludselig blive en mellemting. Det har været svært for mig."

"Det har været rigtig givende [at være assistent], men jeg synes også, at det har været lidt svært, fordi det er et sted, jeg har kommet, siden jeg var helt ung, og det er rigtig mærkeligt for mig at skulle se det som en arbejdsplads. Det har været lidt svært at komme ind i den rolle, fordi jeg tit stadig føler mig som en Pigegruppe-pige, når jeg er nede i de her lokaler. (..) Jeg tror, at hvis jeg var kommet udefra, så havde det været noget helt andet."

"Det var lidt mærkeligt. Så skulle de jo se mig som sådan en slags voksen, og så skulle jeg fortælle dem, altså ikke bare grine med dem og lave sjov, jeg skulle også være kontant og sige noget til dem engang imellem. Først var det sådan lidt mærkeligt. Jeg kunne ikke sådan sætte mig ind i det. Jeg vidste ikke, hvornår jeg skulle være alvorlig, og hvornår det bare var sjov. Men efterhånden så kunne jeg godt. Så føltes det faktisk sådan rart. Så er du jo voksen. Så er der nogen, der ser op til dig, ligesom du ser op til andre. Det er faktisk godt."

Men som den sidste assistent tilføjer, så har udfordringen og positionsskiftet også ført noget positivt med sig, nemlig at man bliver set på som lidt mere voksen.

Vigtigt hverken at understimulere eller overudfordre assistenterne

En af de største udfordringer for Assistentprojektet er, iflg. projektmedarbejderen, at stimulere og udfordre assistenterne tilpas meget. På den ene side er det vigtigt at stille krav til assistenterne. På den anden side er det også vigtigt at huske på, at assistenterne på nogle punkter stadig kan være meget sårbare. Det er trods alt ikke så længe siden, de selv havde mange problemer og var en del af pigerne i Pigegruppen. Samtidig skal der også være en stor opmærksomhed på, at assistenterne er forskellige, har forskellige baggrunde (herunder også etniske) og forskellige kompetencer – og at de derfor magter forskellige udfordringer og skal støttes på forskellige måder.

Overfor et par assistenterne har projektmedarbejderen været nødsaget til at stille ret bestemte krav om, at de nu ikke længere er piger i Pigegruppen og derfor skal leve op til visse forventninger, fx at komme til tiden, ikke at brænde aftaler af. Og de skal vide/lære, at der altid vil være ting i et job, som ikke er sjovt, men som man er nødt til at gøre alligevel.

Projektmedarbejderen erkender dog også, at der i første del af projektperioden på nogle punkter blev stillet høje krav til et par af assistenterne, og måske også for høje krav. Specielt den ene assistent blev stillet i en svær situation, fordi hun blev koblet på et projekt, der endnu ikke var klart formuleret, heller ikke for pædagogerne, og forventningerne til hende som assistent blev derfor uklare. Samtidig var de generelle forventninger til assistenterne og Assistentprojektet endnu ikke helt afklarede, fordi projektet var i opstartsfasen. Assistenten selv fremhæver da også netop det eksempel som en meget stor mundfuld for hende. Også fordi de piger, hun skulle arbejde med, havde næsten samme alder som hende selv.

Kunsten i Assistentprojektet må derfor være hverken at stimulere assistenterne for lidt, eller at udfordre dem for meget.

Gode råd fra assistenterne

På baggrund af deres egne erfaringer som assistenten blev assistenterne som afslutning af hvert interview bedt om at komme med gode råd til fremtiden i Assistentprojektet.

Assistenternes råd til kommende assistenter var meget enkelt: De skal bare være sig selv. Af assistenternes fortællinger fremgår det tydeligt, at de alle har haft store forventninger til deres egen indsats – og til at de nu skulle indtage en helt anden position og dermed ville få et andet ansvar. Nu hvor de er blevet klogere/har fået flere erfaringer, kan de se, at det vigtigste er, at de også bare var sig selv. Det er lige præcis deres erfaring som 'ung pige, der har haft problemer', som kvalificerer dem til at blive assistent, og som gør at de unge piger ser op til dem og gerne vil høre på deres erfaringer.

"Man skal bare være sig selv. Man behøver ikke spille professionel. Man skal bare være ærlig. Hvis man aldrig har prøvet det før, skal man bare sige det, og sige at man godt kunne tænke sig at prøve det."

"Tag det stille og roligt. De skal være sig selv. De skal tage det som det kommer. Jeg var meget sådan i starten: 'Nu skal jeg være rigtig ansvarlig' og stræbede efter et eller andet, som jeg ikke rigtig kunne opnå. Altså, de skal følge med og spørge pædagogerne til råds."

Assistenternes råd til Cathrine og Pigegruppen er, at de skal fortsætte som nu. assistenterne fremhæver alle, at det har været en stor hjælp og støtte for dem, at de har kunnet bruge pædagogerne, og især Cathrine, til sparring, rådgivning og støtte undervejs, både i forhold til deres arbejde som assistent og i forhold til de personlige problemer, som de fra tid til anden også har skullet kæmpe med. En enkelt assistent råder dog pædagogerne til at tænke nøje over, hvem de ansætter som assistent.

Rådet til Københavns Kommune kan sammenfattes i ét ord: Fortsæt!

"Fortsæt! Så unge kan se, hvad det er, før de gør det. Der er mange unge, der siger de gerne vil være pædagog, uden at de ved præcis hvad de laver. Hvis man kunne prøve det her, ligesom mig, så kunne man jo se, hvad det går ud på. Jeg synes, de skal lave det mange andre steder."

"Bare fordi man fylder 18 år er det jo ikke ensbetydende med, at man kan det hele selv, vel?! Vores ønske i Pigegruppen er at lave en pige-gruppe for piger mellem 18-25 år. Der er jo stadig mange af de piger, der har gået hernede, som stadig har deres at kæmpe imod."

"Du må gerne sige til kommunen, at jeg er rigtig taknemmelig for at de har givet penge til det her projekt!"

Opsamling og perspektivering

Den anden devaluering er foretaget lidt over midtvejs i projektførelsen, mens Assistentprojektet er inde i hvad man i projekt-sprog vil betegne som arbejdsfasen. De indledende manøvrer og omformningen af projektidéen til et konkret projekt i praksis er vel overstået, og projektet er nu midt i afprøvningen og udførelsen af projektets idé.

Det er tydeligt at se, at der siden sidste evaluering er kommet meget mere ro på Assistentprojektet. Der er en større klarhed over hvad Assistentprojektet er og står for, både blandt assistenter, piger i Pigegruppen (i hvert fald de piger, der er blevet opsøgt af assistenter, og som er blevet interviewet til denne devaluering) og blandt pædagogerne i Pigegruppen. Assistentprojektet har fundet sine ben i Pigegruppen, bl.a. gennem de løbende personalemøder mellem assistenter og pædagoger, og forventningerne til assistenterne er tilsyneladende blevet mere afklarede, bl.a. i kraft af de indledende og løbende samtaler, som projektmedarbejderen har med assistenterne gennem deres ansættelse.

Facts

Overordnet kan det konstateres, at i alt fem assistenter indtil videre har været ansat, og at de har udført direkte opsøgende arbejde i form af konkret kontakt til piger på gadeplan og mere indirekte opsøgende arbejde i form af oplæg, uddeling af flyers, besøg på særlige ungetilbud. Arbejdet har resulteret i, at i alt fire piger i løbet af 2008 er blevet opsøgt til og nu kommer fast i Pigegruppen, mens flere piger har modtaget råd og vejledning i Pigegruppen eller på gaden, og måske hjulpet videre til andre relevante tilbud.

Den opsøgende indsats kan lykkes på trods af udfordringer

Grundtanken i Assistentprojektet om, at 'gamle piger', der var 'vilde' engang og som nu er blevet ansat som assistenter, har en særlig og nemmere tilgang til piger, der er 'vilde' i dag, bliver bekræftet af både de opsøgte piger og assistenterne selv.

Men der bliver også peget på en række udfordringer og dilemmaer i indsatsen: På den ene side er det godt, at assistenterne, både ift. alder og erfaringer, er tæt på pigerne. På den anden side kan det også være svært, når forskellen er så lille. Nogle piger betragter blot assistenterne som veninder og ikke som særligt voksne. Og nogle assistenter kan selv have svært ved at sætte sig ud over, at de for ganske kort tid siden selv var 'vilde', måske oven i købet sammen med de selvsamme piger, som de nu skal være voksne overfor.

En anden udfordring for assistenterne kan være at skelne mellem deres private relation og deres professionelle relation med pigen. Den private relation bliver brugt og kan lette kontaktskabelsen, men det kan omvendt også være svært efterfølgende at markere en vis distance eller en mere professionel relation med de opsøgte piger.

Projektmedarbejderen peger desuden på, at det også er en udfordring for hele Assistentprojektet, at assistenterne er meget forskellige og derfor har forskellige forcer og til deres indsats som assistenter. Det kan både være en fordel, fordi det betyder en mangfoldighed i Assistentprojektets tilbud, men det er også krævende, ikke mindst for projektmedarbejderens og de øvrige pædagogers støtte til assistenterne. En løbende udfordring i hele projektet vil naturligvis også være at sikre en ordentlig og gennemskuelig rekruttering af assistenter. Projektet tegnes til hver en tid af de assistenter, der pt. er i projektet.

Rollen som assistent løfter, men er også krævende

Overordnet set er der ingen tvivl om, at assistenterne bliver løftet gennem deres ansættelse som assistenter. Denne vurdering understøttes af interviews med assistenterne (umiddelbart efter ansættelse og efter ansættelsens ophør) og assistenternes egne udviklingsskemaer. Men der er heller ingen tvivl om, at det også har været krævende. Det har udfordret assistenterne at få/tilegne sig et positionsskift, dog mest på den gode måde. Men det har (til tider) også været hårdt og har for et par af assistenterne også givet dem nederlagsfølelser undervejs.

Om assistentrollen også løfter assistenterne på lidt længere sigt, sådan at de fx får opfyldt deres drøm om at blive pædagog, socialrådgiver eller bare at få en uddannelse, kan denne evaluering ikke sige noget om. Det nye selvbillede, som assistenterne har fået gennem ansættelsen, kan dog formentlig (og forhåbentlig) sætte sine spor og dermed også påvirke dem til at se dem selv om som andet og mere en bare 'en vild pige' med eller uden plettet straffeattest.

Det er ikke muligt at ændre disse pigers liv fra den ene dag til den anden ved blot at ansætte dem som assistenter. Det kræver, at de bliver støttet grundigt i omstillingen undervejs af projektmedarbejderen og pædagogerne i Pigegruppen – og ikke mindst, at der også sker andet i deres liv, som kan være med til at fremme og fastholde ændringerne.

Den tredje og sidste devaluering...

Den tredje og sidste devaluering skal naturligvis samle op på de samlede erfaringer fra hele projektføreløbet, på baggrund af erfaringerne beskrevet i de to foregående devalueringer og på baggrund af de erfaringer, som bliver gjort i den sidste tredjedel af projektføreløbet. Erfaringerne må sammenholdes med de oprindelige mål og idéer med projektet, som er opstillet i programteorien og projektbeskrivelsen, og vil på den måde dokumentere og diskutere projektets resultater.

Et vigtigt aspekt i alle projekter med fokus på metodeudvikling er, at erfaringerne ikke bare må løbe ud i sandet, når projektføreløbet slutter. Målet må være, at de høstede erfaringer bliver implementeret i det fremtidige arbejde, så 'den dybe tallerken ikke skal opfindes igen og igen'. Relevante erfaringer fra Assistentprojektet bør implementeres i Pigegruppen, hvad enten det sker som en fortsættelse af Assistentprojektet i en eller anden form, eller det blot sker ved, at enkelte erfaringer og metoder fra Assistentprojektet bliver brugt i forskellige sammenhænge i Pigegruppens øvrige arbejde. Erfaringerne fra Assistentprojektet kunne også være relevante for andre ungetilbud i Københavns Kommune (eller i andre kommuner).

På den baggrund anbefales det, at man både i Pigegruppen og i Københavns Kommune allerede nu begynder at være opmærksomme på hvordan erfaringerne fra Assistentprojektet kan implementeres og formidles videre til andre. Derfor anbefales det også, at den sidste devaluering bliver foretaget, før projektet endeligt afsluttes, sådan at evalueringen kan bruges som en del af beslutningsgrundlaget for hvordan erfaringerne fra Assistentprojektet kan leve videre og på hvilken måde. Af samme grund kunne det være en idé, at der i sidste devaluering også bliver sat særligt fokus på den organisatoriske del af Assistentprojektet, dvs. hvordan projektet er blevet en del af Pigegruppen og hvilke barrierer der eventuelt har været undervejs.

Bilag 1. Om denne procesevaluering

En procesevaluering har – som navnet siger – fokus på processen og de erfaringer, der gøres undervejs i metodeudviklingsprojektet. En procesevaluering vil sikre, at erfaringerne fra projektet løbende bliver samlet op, og at det dermed vil være muligt for medarbejderne løbende at diskutere, justere og forbedre projektarbejdet i Assistentprojektet samt implementere relevante erfaringer i Pigegruppens øvrige arbejde.

Procesevalueringen er planlagt til at have tre nedslag, hvor der vil være fokus på forskellige relevante problemstillinger, udvalgt i et tæt samarbejde mellem medarbejderne i Pigegruppen og evaluators. Hvilke problemstillinger, der skal være i fokus i den enkelte devaluering vil blive aftalt i tæt samarbejde mellem medarbejderne i Pigegruppen og evaluators. Et gennemgående tema i hele procesevalueringen (dvs. på tværs af de tre devalueringer) vil være assistenternes udbytte af at være ansat som assistenter i Assistentprojektet, både på det personlige plan og set i forhold til erhvervs erfaring og uddannelsesvalg m.m.

Evalueringens design er bl.a. inspireret af 'Virkningsevalueringen'. Således blev der i den indledende fase af evalueringen brugt en del tid på – i samarbejde med lederen af Pigegruppen og projektmedarbejderen – at få opstillet en programteori, hvor de overordnede betingelser og forventninger til Assistentprojektet blev beskrevet. Formålet var dels at tydeliggøre for evaluators hvordan Assistentprojektet forstås af medarbejderne i projektets indledende faser, og dels at skabe en platform for den videre evaluering. Programteorien vil således kunne bruges undervejs i evalueringen til at måle og vurdere om de forestillinger, der var om projektet indledningsvis, bliver indfriet eller ændrer sig undervejs. (Se bilag 2 – Programteori)

Virkningsevalueringen er udviklet mhp. at sikre systematisk indsamling af viden om sammenhænge mellem indsats, processer og resultater. Evalueringens metode har særligt været brugt på det socialfaglige og pædagogiske område. Et af de centrale redskaber i metoden er at opstille en programteori, dvs. redegøre for de eksplicite forestillinger, som man (medarbejder og evaluators) på forhånd har, om hvordan en given indsats virker. Ambitionen er at en virkningsevaluering skal svare på det overordnede spørgsmål: Hvad virker for hvem, hvornår og under hvilke betingelser? (Institut for Serviceudvikling, 2004)

Målgruppen for procesevalueringen vil både være intern og ekstern. Den interne målgruppe vil være Pigegruppens medarbejdere, både de fastansatte og assistenterne. Denne målgruppe kan med udgangspunkt i evalueringen løbende justere og videreudvikle Assistentprojektet. Den eksterne målgruppe vil i første omgang være politikere og beslutningstagere i Københavns Kommune. Gennem evalueringen vil de løbende kunne følge med i såvel de høstede erfaringer som effekten af Assistentprojektet. Derudover vil erfaringerne fra Assistentprojektet have interesse for andre, der arbejder med udsatte børn og unge, såvel lokalt i Københavnsområdet som på landsplan.

Denne devaluering har primært været baseret på relevant skriftligt materiale om Assistentprojektet og Pigegruppen, på møder med projektmedarbejderen og lederen af Pigegruppen samt på en række kvalitative interviews (se empiriliste). Alle interviews er optaget digitalt og efterfølgende skrevet helt eller delvist ud. Det er vigtigt at understrege, at kvalitative interviews aldrig kan blive objektive. Intervieweren kan alene med sin blotte tilstedeværelse – og med sine spørgsmål – påvirke den interviewede og den interviewedes svar i en eller anden grad. Intervieweren har forsøgt at imødegå at denne påvirkning fik negativ effekt, ved at forholde sig åbent og nysgerrigt til de interviewedes fortællinger (undgå fordømmende eller lukkede spørgsmål) og ved løbende at invitere de

interviewede til at bidrage til analysen af deres egne udsagn (eks.: Vil det sige, at du oplevede det på den og den måde...?).

De interviewede piger blev lovet anonymitet, forstået på den måde at de ikke bliver nævnt ved navn i rapporten. Men eftersom datagrundlaget er så lille, vil personer med et godt kendskab til Assistentprojektet (især medarbejderne i Pigegruppen) formentlig godt kunne genkende visse udsagn.

Empiriliste til anden devaluering

- Forberedende møde med leder af Pigegruppen, Gyda Heding, samt projektmedarbejder Cathrine Ivara Nyholm, september 2008
- Interview med projektmedarbejder Cathrine Ivara Nyholm, Pigegruppen, november 2008
- Interview med to tidligere assistenter, oktober-december 2008 (Begge blev også interviewet i første evalueringsrunde.)
- Interview med to nuværende assistenter, oktober-december 2008
- Interview med tre piger, der er blevet opsøgt af assistenter og nu er tilknyttet Pigegruppen, oktober-december 2008
- Relevant skriftligt materiale fra Assistentprojektet, herunder referater fra møder samt projekmedarbejderens opsamlinger
- Referat af ansættelsessamtaler med assistenter, samt kopi af forventningsskemaer og handleplaner, udarbejdet af assistent og projektmedarbejder i fællesskab ved opstart af ansættelse, og evalueret midtvejs og som afslutning på ansættelsen (Se bilag 3 – En personlig handleplan)

Litteraturliste til anden devaluering

*Gade Nielsen, Jimmie og Susanne Pihl Hansen: **Opsøgende Socialt Arbejde** – en kortlægning og analyse på baggrund af erfaringer fra Københavns og Frederiksberg kommuner. UFC-unge, 2000.*

*Institut for Serviceudvikling: **Virkningsevaluering** – hvad, hvornår, hvorfor og hvordan...? Institut for Serviceudvikling, 2004.*

*Lerche Mørck, Line: **Praksislæring og det nødvendige netværk**. Kapitel 7 i "Den lærende pædagog – pædagogiske kompetencer i praksis", red. af Flemming Andersen og Klaus G. Henriksen, 2004.*

*Pedersen, Knud Erik: **Drop afmagten – skab kontakten til udsædvanlige unge**. Socialministeriet 1999.*

*Vinum, Christine: **Projekt Pigegruppen** – en undersøgelse og analyse af et forsøg med at udvikle et "hash-projekt" på gadeplan for en gruppe udsatte unge. Københavns Universitet, 2003.*

Bilag 2. Assistenternes aktiviteter, april-december 2008

Gennem den anden del af projektforløbet, april-december 2008, har assistenterne udført følgende opgaver/aktiviteter:

- Været på Christiania flere gange, bl.a. sammen med nogle yngre piger fra Pigegruppen, hvis veninder holdt til på Nemoland.
- 'Reklameret' for Pigegruppens arbejde/Assistentprojektet med flyers og plakater på Socialcenter Vesterbro, Familietilbuddet Vesterbro, Ungevejledningen på Vigerslev Allé, vejlederen på Ny Vesterbro skole, vejlederen på Ålholmsskolen, politiet på Halmtorvet, Vesterbro Ungdomsgård, Bryggergården i Angelgade, Ungdomsklub i Eskildsgade, Den sociale Døgnvagt, Sex og Samfund, Døgnkontakten.
- Deltaget i Vesterbro Festival, samme med nogle yngre piger fra Pigegruppen.
- Afholdelse af Girafkursus, hvor også nogle af de yngre piger fra Pigegruppen deltog.
- Været opsøgende overfor nye piger i Urbanplanen, Holmbladsgadekvarteret samt i Mjølnerparken. Flere af pigerne har over tid indvilget i at tage med ned i Pigegruppen, og et par af dem er nu fast tilknyttet Pigegruppen.
- Haft samarbejde med Fisker/ung-job-formidling, mhp. at hjælpe nogle af de opsøgte piger videre i andet regi.
- Holdt oplæg for pigegruppen Basen i Helsingør og haft dem på besøg i Pigegruppen.
- Skriftlige bidrag til Pigegruppens bog: 'Søde piger – vilde liv'
- Afholdt 'Miss Afrika'-aften for en større gruppe piger, tilknyttet Pigegruppen, uden deltagelse af voksne.
- Deltaget i ugentlige møder med Cathrine, hvor forrige uge evalueres og den kommende uge planlægges
- Afholdt assistent-personalemøder med de fastansatte voksne i Pigegruppen ca. hver 5. uge. Assistenterne mødes med Cathrine 10 minutter før hvert møde, for at planlægge og sætte dagsorden for mødets forløb. Formålet med mødet er at give alle et konstruktivt rum til at bidrage, være undrende/spørgende og fælles om hele Assistentprojektet.
- Deltaget i temadag om 'Kollegial supervision' i Frederiksværk
- En af assistenterne har været ansvarlig for oprettelse og redigering af Pigegruppens profil på Facebook.
- Tre af assistenterne har deltaget i De 4 Årstiders mentoruddannelse. Uddannelsen tager et år, og indebærer undervisning 1-4 gange om måneden samt en pædagogisk tur til Wales. Uddannelsen introducerer og giver indsigt i emner som pædagogik, psykologi og samfund.
- Et par af assistenterne var en del af Bagmændenes projekt 'Are you experienced?' på Roskilde-festivalen 2008. Blev klædt på til opgaven bl.a. gennem oplæg ved Henrik Rindom.
- En assistent har været særligt tilknyttet en ny pige, som har haft svært ved at blive integreret den større gruppe af piger. Har flere gange lavet noget sammen med pigen på to-mandshånd, fx en tur i biffen, og assistenten fik også til opgave at være særlig støtte på pigen på rejsen til Vietnam.
- En assistent deltog i rejsen til Vietnam med en del af Pigegruppen.
- Alle assistenter har løbende været i dialog med Cathrine om deres personlige handleplan (ved opstart, midtvejs og som evaluering/afslutning af hele forløbet)
- Desuden har alle assistenter stillet op til interviews med evaluatoren.